

mijmering

spinazie

‘Hoe vaak eet u spinazie’, vraagt de jonge interviewster aan een ouder echtpaar dat tegenover haar op de bank zit. De vrouw kijkt opzij naar haar man. ‘Nou, toch wel één keer per week’, zegt ze. Hij knikt instemmend: ‘we hebben altijd erg van spinazie gehouden’. De interviewster maakt met vurige pen een aantekening. ‘Kunt u ook zeggen wat u er zo lekker aan vindt’, vraagt ze. Het echtpaar denkt even na. ‘We houden van de frisse smaak, het is gezond, van Nederlandse bodem’, somt de vrouw op, ‘het is een handige groente, is ie niet vers te krijgen dan nemen we een diepvriespak’. ‘En een groot voordeel van spinazie is dat je er goed mee kunt variëren’, voegt haar man toe. ‘Je kunt het op meerdere manieren klaarmaken, je hebt spinazie á la crème, met geitenkaas, met brie is ook heerlijk!’ ‘Eet u meer of minder spinazie nu u de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt’, vraagt de interviewster gretig. De man en de vrouw kijken elkaar aan. ‘Eerder meer dan minder’, zeggen ze, licht blozend! De interviewster schuift naar het puntje van haar stoel.

Waarom dit geklets over spinazie? Omdat ouderen die spinazie eten de gewoonste zaak van de wereld zijn, terwijl ouderen die aan seks doen goed zijn voor wetenschappelijk onderzoek, tv-documentaires en flauwe - of nog erger want kleinerend - vertederende opmerkingen. Seks is niet per se sexy, is niet alleen voor trendy twintigers of viriele veertigers met strakke lijven en een zwoele blik. Seks is in zich niet jong of oud, niet mooi of lelijk. Dat lust kan ontwikkelen tot tederheid, nemen wellicht meer geven wordt en aan seks op latere leeftijd misschien minder acrobatiek te pas komt, is iets anders. Maar laten we eens ophouden met ouderen op een zijspoor te zetten en doen alsof niet alles minder, maar misschien juist wel méér wordt.

De stap van spinazie naar vrijwillige levensbeëindiging is groot, maar er is een link. De discussie rond dit lastige thema zou zich minder prangend aandienen als ouderdom als een werkelijk waardevolle fase van het leven wordt gezien. Een fase die niet alleen de ouderen aangaat maar ook degene die ooit oud hopen te worden.

Iedereen dus.

Marjolijn Sengers, 30 juli 2017